

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Š. V.**, bývajúceho vo V., proti odporcom **1/ Bc. J. M.**, bývajúcemu vo V., **2/ E. M.**, bývajúcej vo V., zastúpeným v dovolacom konaní JUDr. J. K., advokátom v P., **o zaplataenie 500 000,-- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde v Prievidzi pod sp.zn. 10 C 56/2006, o dovolaní odporcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 9. júna 2006, sp.zn. 5 Co 189/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcov 1/, 2/ **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd v Prievidzi uznesením z 5. apríla 2006, č.k. 10 C 56/2006 – 15 uložil odporcom 1/, 2/ zaplatiť v lehote 10 dní od doručenia súdny poplatok za podaný odpor proti platobnému rozkazu v sume 19 600,-- Sk.

Proti tomuto uzneseniu podali odporcovia 1/, 2/ odvolanie a žiadali napadnuté uznesenie zrušiť z dôvodu, že navrhovateľ svoj nárok uplatnil na súde nedôvodne.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 9. júna 2006, sp.zn. 5 Co 189/2006 odvolanie odporcov 1/, 2/ odmietol ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že písomné vyhotovenie napadnutého prvostupňového uznesenia bolo odporcovi 1/ doručované do vlastných rúk s tým, že prvý pokus o doručenie zostal bezvýsledný dňa 13.4.2006 a opakovane mu bolo vykonané

doručovanie dňa 18.4.2006. Obdobne prebiehalo doručovanie i u odporkyne 2/, s tým, že obom odporcom bola uložená zásielka, obsahujúca uznesenie súdu prvého stupňa, na pošte dňa 19.4.2006. Tretím dňom nasledujúcim od uloženia zásielky, dňom 23.4.2006 začala obom odporcom plynúť 15 dňová lehota na odvolanie, ktorá uplynula dňa 8.5.2006, ktorý bol sviatkom, a preto sa posledný deň lehoty presunul na 9.5.2006. Keďže odporcovia 1/, 2/ podali odvolanie až dňa 16.5.2006, podali ho oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie odporcovia 1/, 2/, ktorí navrhli uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnili, že v konaní o odvolaní došlo k vadám a to nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, a konanie je postihnuté v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Namietali nesprávny záver odvolacieho súdu, že došlo k bezvýslednému doručovaniu poštovej zásielky, obsahujúcej uznesenie súdu prvého stupňa, pretože zásielky si riadne preberajú. Vytýkali odvolaciemu súdu, že sa nezakladá na pravdivých zisteniach, že odvolanie podali na pošte dňa 16.5.2006. Z písomných podkladov je totiž preukázané, že odvolanie bolo podané dňa 15.5.2006 na pošte B..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008). Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, je dovolanie prípustné vtedy, ak v ňom odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu

rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z uvedených uznesení, je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, nedostatok riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

So zreteľom na odporcami 1/, 2/ tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky, posudzujúc ich dovolanie podľa jeho obsahu, osobitne zameral na otázku, či v prejednávanej veci bola odporcom 1/, 2/ odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu a 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

V prejednávanej veci dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania vychádzal z ustanovenia § 47 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon a iné písomnosti, ak tak nariadi súd.

Pri doručovaní súdu poštou sa miesto, deň a spôsob doručenia preukazuje doručenkou, ktorú pošta vracia späť odosielajúcemu súdu. Príslušnou poštou vystavená doručenka zachytávajúca postup pri doručení, osvedčuje pravdivosť toho, čo je v nej uvedené, ak nie je preukázaný opak. Tento dôsledok však môže nastať len vo vzťahu k tomu, čo je na doručenke uvedené.

V preskúmvanej veci je z obsahu doručanky pripojenej k č.l. 16 spisu zrejmé, že obsahuje údaje o tom, že dňa 19.4.2006 boli zásielky uložené na pošte a rukou uvedený dátum prevzatia písomnosti vrátane podpisu odporcov.

Odporcovia 1/, 2/ v dovolacom konaní zákonné doručenie prvostupňového rozhodnutia namietali, uviedli, že si riadne zásielky na základe oznamu poštového doručovateľa preberajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyjadrenia odporcov 1/, 2/, z písomnej odpovede Slovenskej pošty a.s., regionálne poštové centrum P., v ktorej bolo oznámené na výzvu súdu, že predmetná zásielka bolo doručená na poštu 12.4.2006, pokus o doručenie bol vykonaný 13.4.2006, adresát nebol zastihnutý, bola zanechaná výzva s upozornením, že príde poštový doručovateľ doručiť zásielku opätovne dňa 18.4.2006, keďže adresát výzve nevyhovel, a v tento deň nebol zastihnutý na mieste doručovania, bolo mu zanechané oznámenie o uložení zásielky a následne zásielka uložená na pošte dňa 19.4.2006, kde si ju dňa 28.4.2006 prevzal adresát (odporca 1/) osobne, a odporkyňa 2/ dňa 25.4.2006, ako aj z výsluchu poštovej doručovateľky A. M., ustálil, že odporcom 1/, 2/ boli zásielky, obsahujúce uznesenie súdu prvého stupňa doručené v súlade s § 47 ods. 1, 2 O.s.p. Odporcovia 1/, 2/ nenamietali, že by sa v čase doručovania nezdržovali v mieste svojho bydliska, na ktorú adresu im boli zásielky doručované. Ich vyjadrenie, že im pošta opätovne oznámila, aby si prišli zásielky prevziať, a preto to urobili až v dňoch 25. a 28.4.2006 je v rozpore s oznamom tak pošty ako aj s výpoveďou poštovej doručovateľky, ktorí žiadne ďalšie oznámenia o uložení zásielky, okrem oznamov o doručovaní zanechaných dňa 13. a 18.4.2006, nevykonali.

Pokiaľ dovolatelia namietali, že odvolací súd nesprávne uviedol, že podali odvolanie na poštu dňa 16.5.2006 a nie 15.5.2006, táto ich námietka je vzhľadom na pečiatku pošty B., nachádzajúcu sa na obálke, adresovanej Okresnému súdu v Prievidzi, a obsahujúcej podané odvolania, správna. Táto skutočnosť však nemá vplyv na posúdenie lehoty na podanie odvolania, pretože posledným dňom zákonnej lehoty (§ 204 ods. 1 O.s.p.) bol deň 9.5.2006, a ak odporcovia 1/, 2/ podali odvolanie až 15.5.2006, podali ho oneskorene, ako správne ustálil odvolací súd.

Dovolací súd poukazuje na to, že „právo na súd“, ktorého jedným z aspektov je právo na prístup k súdu nie je absolútne a podlieha určitým obmedzeniam, najmä pokiaľ ide o podmienky prípustnosti opravného prostriedku.

Podmienkou prípustnosti je dodržanie lehoty na podanie opravného prostriedku (§ 204 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd správne odmietol ako oneskorene podané odvolanie odporcov 1/, 2/, ktorí podali odvolanie po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania.

Odporcovia 1/, 2/ vo svojom dovolaní namietali nesprávne právne posúdenie veci. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľov boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľmi vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Prípustnosť dovolania naostatok nie je možné vyvodiť ani z inej vady (neuvedenej v § 237 O.s.p.), tvrdenej v dovolaní. Pre iné než v ustanovení § 237 O.s.p. uvedené vady rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania, dovolanie totiž nie je prípustné. Takáto vada môže byť právne významná len pri inak prípustnom dovolaní. Dovolanie odporcov 1/, 2/ vo veci samej ale nie je prípustné podľa ustanovení upravujúcich prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku proti uzneseniu odvolacieho súdu, v akej procesnej forme bolo napadnuté rozhodnutie vo veci samej vydané.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcov 1/, 2/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom,

riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. novembra 2008

JUDr. Ladislav Górász, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková